Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz

LELKIPÁSZTOROK - HITOKTATÓK - VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:
Geiszelhardt Sára, Molnár Dzsenifer, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont
Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont
Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:
Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont
Mohay Réka, Molnár Dzsenifer

Szerkesztő
Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont
Járai Ferenc, Rácz Édua Anna

Zenei nézőpont
Csonka Laura, Harag Márton, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:
Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont
Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség
Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont
Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:
Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont
Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont
Nyúl Viktor

Zenei nézőpont
Csiszér László

Nagyböjt 5. vasárnapja
Jn 11,1-45

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Én vagyok a feltámadás és az élet.

Abban az időben:

Lázár beteg volt Betániában, Máriának és nővérének, Mártának a falujában. Ez a Mária kente meg az Urat mirhával, és törölte meg lábait a hajával. A beteg Lázár, az ő testvérük volt.

A két leánytestvér megüzente Jézusnak: „Uram, nézd, beteg, akit szeretsz!" Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: „Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön."

Jézus szerette őket: Mártát, Máriát és Lázárt. Amikor tehát meghallotta, hogy Lázár beteg, két napig ott időzött még, ahol volt, azután így szólt a tanítványokhoz: „Menjünk el ismét Judeába?"

A tanítványok ezt mondták neki: „Mester, most akartak megkövezni a zsidók, és te megint odamégy?" Jézus ezt felelte: „Nem tizenkét órája van a nappalnak? Aki nappal jár, nem botlik el, mert látja a világ világosságát. De aki éjszaka jár, elbotlik, mert hiányzik belőle a világosság."

Ezt mondta, azután hozzátette: „Lázár, a mi barátunk elaludt. De én megyek és fölkeltem." A tanítványok így szóltak: „Uram, ha elaludt, akkor meggyógyul."

Jézus Lázár haláláról beszélt, ők azonban azt hitték, hogy az álomba merülésre gondol. Erre Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt. És hogy nem voltam ott, örömömre szolgál miattatok, hogy higgyetek. Most azonban induljunk hozzá!"

Tamás, akinek Iker volt a mellékneve, így szólt tanítványtársaihoz: „Menjünk, és haljunk meg mi is vele együtt!"

Amikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban feküdt. Betánia Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumra (fél óra járásnyira). Így sok zsidó jött Máriához és Mártához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.

Amint Márta meghallotta, hogy Jézus jön, eléje sietett, míg Mária otthon maradt. Márta így szólt Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked." Jézus ezt felelte neki: „Testvéred fel fog támadni!" Erre Márta így szólt: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon."

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog. Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?" Márta ezt válaszolta neki: „Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!"

E szavak után elment és hívta a testvérét, Máriát. Halkan odaszólt neki: „Megjött a Mester, és hív téged!" Ennek hallatára ő rögtön fölkelt, és Jézushoz sietett. Jézus ugyanis még nem ért be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Mártával találkozott.

A zsidók pedig, akik Máriával együtt a házban voltak és vigasztalták őt, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkel és kimegy, utána siettek. Azt gondolták, hogy a sírhoz megy, hogy ott kisírja magát.

Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, e szavakkal borult lábaihoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem!" Mikor Jézus látta, hogy Mária sír, és hogy a vele jött zsidók is sírnak, lelke mélyéig megrendült és megindult. Megkérdezte: „Hova temettétek?" Azok így szóltak: „Jöjj, Uram, és lásd!" Ekkor Jézus könnyekre fakadt. Erre a zsidók megjegyezték: „Nézzétek, mennyire szerette őt!" Némelyek azonban így szóltak: „Ő, aki visszaadta a vak látását, nem akadályozhatta volna meg, hogy meghaljon?"

Jézus pedig, még mindig mélyen megrendülve a sírhoz ment, amely egy kővel elzárt barlang volt. Jézus így szólt: „Vegyétek el a követ!" Márta, az elhunyt testvére megjegyezte: „Uram, már szaga van, hiszen negyednapos." Jézus ezt válaszolta neki: „Mondtam már neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét!" Elvették tehát a követ. Jézus az égre emelte szemét, és így szólt: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló nép miatt mondom, hogy higgyék: te küldöttét engem!"

E szavak után Jézus hangos szóval kiáltotta: „Lázár, jöjj ki!" A halott azonnal kijött, kezén és lábán a rátekert leplekkel, arcán pedig a kendővel, amelyet fejére csavartak. Jézus megparancsolta: „Oldjátok fel, hogy járni tudjon!"

A zsidók közül, akik Máriához jöttek, sokan hittek Jézusban, miután látták,. amit cselekedett.

Ezek az evangélium igéi.

.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

11,1 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

Volt pedig egy beteg, Lázár Betániából, Máriának és Mártának, az ő testvérének, a falujából.

11,2 ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.

Mária volt pedig az, aki megkente az Urat illatos kenettel, és megtörölte az ő lábait a maga hajával, akinek a testvére: Lázár volt beteg.

11,3 ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ.

A lánytestvérek tehát elküldtek hozzá mondva: „Uram, íme, akit szeretsz, beteg."

11,4 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς.

Hallva pedig Jézus mondta: „Ez a betegség nem a halálért van, hanem Isten dicsőségének érdekében, hogy megdicsőüljön az Isten Fia általa."

11,5 ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

Jézus pedig szerette Mártát és annak lánytestvérét, és Lázárt.

11,6 ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας,

Amikor tehát hallotta, hogy beteg, akkor maradt két napot, amely helyen volt.

11,7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

Később ezután mondja a tanítványoknak: „Menjünk ismét Júdeába!"

11,8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

A tanítványok mondják neki: „Rabbi, most próbáltak téged megkövezni a zsidók, és ismét elmész oda?"

11,9 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκα ὧραί εἰσιν τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

Jézus felelte: „Nemde 12 órája van a napnak? Ha valaki nappal sétál, nem botlik el, mert látja ennek a világnak a világosságát.

11,10 ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

Ha pedig valaki éjjel sétál, elbotlik, mert nincs benne világosság."

11,11 ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

Ezeket mondta, és ezután mondja nekik: „Lázár, a mi barátunk elaludt: de elmegyek, hogy fölébresszem őt."

11,12 εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, Κύριε, εἰ κεκοίμηται σωθήσεται.

Mondták tehát a tanítványok neki: „Uram, ha elaludt, jobban lesz majd."

11,13 εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

Pedig Jézus az ő haláláról mondta, azok viszont azt gondolták, hogy az álomnak alvásáról mondja.

11,14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανεν,

Akkor tehát Jézus nyíltan mondta nekik: „Lázár meghalt,

11,15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

és örvendek miattatok, hogy higgyetek, mert nem voltam ott: hanem menjünk hozzá!"

11,16 εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς, Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

Tehát Tamás, a Didimusznak nevezett, mondta a tanítványtársaknak: „Menjünk mi is, hogy vele együtt haljunk meg!"

11,17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

Elmenve tehát Jézus négy napja már a sírban feküdve találta őt.

11,18 ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.

Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy 15 stádiumnyira.

11,19 πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαριὰμ ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

Sokan pedig a zsidók közül eljöttek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.

11,20 ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαριὰμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

Márta pedig, amikor hallotta, hogy Jézus jön, elébe ment neki, Mária pedig otthon tartózkodott.

11,21 εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου·

Márta mondta tehát Jézus felé: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem:

11,22 {ἀλλὰ} καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός.

(de) most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, meg fogja adni neked az Isten."

11,23 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

Mondja neki Jézus: „Testvéred fel fog támadni."

11,24 λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Mondja neki Márta: „Tudom, hogy fel fog támadni a feltámadáskor az utolsó napon."

11,25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται,

Mondta neki Jézus: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki énbennem hisz, még ha meghal is, élni fog,

11,26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

és mindaz, aki él és hisz énbennem, nem hal meg örökre: hiszed ezt?"

11,27 λέγει αὐτῷ, Ναί, κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

Mondja neki: „Igen, Uram, én hittem, hogy Te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön."

11,28 Καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε.

És ezt mondva elment, és hívta Máriát, a lánytestvérét, titokban mondva: „A Mester van itt, és téged hív."

11,29 ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν ἠγέρθη ταχὺ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν·

Az pedig amint meghallotta, felkelt tüstént, és elment hozzá:

11,30 οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

Jézus pedig még nem ment el a faluba, hanem még azon a helyen volt, ahol Márta elébe ment neki.

11,31 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

A zsidók tehát, akik vele voltak a házban, és vigasztalták őt, látva Máriát, hogy tüstént felkelt és kiment, követték őt, azt gondolva, hogy elmegy a sírhoz, hogy ott sírjon.

11,32 ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἄν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός.

Mária tehát, amikor megérkezett, ahol Jézus volt, látva őt a lábaihoz borult mondva neki: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem."

11,33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν·

Jézus tehát amikor látta őt sírva, és a vele együtt jövő zsidókat sírva, lélekben háborgott, és megszomorodott:

11,34 καὶ εἶπεν, Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

és mondta: „Hol helyeztétek el őt?" Mondják neki: „Uram, jöjj és íme."

11,35 ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

Jézus elkezdett sírni.

11,36 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

A zsidók mondták tehát: „Íme, hogy szerette őt."

11,37 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν, Οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

Egyesek pedig közülük mondták: „Nem volt képes ez, aki a vak szemeit megnyitotta, cselekedni, hogy ez ne haljon meg?”

11,38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ᾽ αὐτῷ.

Jézus tehát ismét magában háborogva megy a sírba: volt pedig egy barlang, és egy kő feküdt rajta.

11,39 λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα, Κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν.

Mondja Jézus: „Vigyétek el a követ!” Mondja neki Márta, az elhunytnak a lánytestvére: „Uram, már szaga van, ugyanis negyednapos.”

11,40 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;

Mondja neki Jézus: „Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, látni fogod az Isten dicsőségét?”

11,41 ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.

Elvitték tehát a követ. Jézus pedig magasba emelte szemeit, és mondta: „Atyám, hálát adok Neked, mert meghallgattál engem.”

11,42 ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Én pedig tudom, hogy mindig meghallgatsz engem, de a körülálló tömeg miatt mondtam, hogy higgyék: Te küldtél engem.”

11,43 καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν, Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

És ezeket mondva nagy hangon kiáltott: „Lázár, gyere ki!”

11,44 ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν.

Kijött az elhunyt, keze-lába pólyával volt összekötve, és az arca kendőbe volt göngyölve. Mondja nekik Jézus: „Oldozzátok el őt, és hagyjátok őt elmenni!”

11,45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

Sokan tehát a zsidók közül, akik eljöttek Máriához és látták, amiket cselekedett, el kezdtek hinni benne.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László o.s.b. Újszövetség-fordítása
[1]Erat autem quidam lan guens Lazarus a	[1]Betániában, Máriának és	[1]Volt egy Lázár nevű beteg Betániában,	[1]Betániában, Máriának és	[1]Vala pedig egy beteg, Lázár,	[1]Volt pedig egy beteg ember, Lázár,

Bethania, de castello Mariae et Marthae sororis eius.	nővérének, Mártának a falujában volt egy beteg, Lázár.	Máriának és nővérének, Mártának a falujában.	nővérének, Mártának falujában, volt egy Lázár nevű beteg.	Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márthának falujából.	Betániából, Máriának és nővérének, Mártának a falujából.
[2]Maria autem erat, quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis suis, cuius frater Lazarus infirmabatur.	[2]Ez a Mária kente meg az Urat olajjal és törölte meg a lábát a hajával. Az ő testvére, Lázár volt a beteg.	[2]Mária volt az, aki megkente az Urat kenettel, és lábát hajával törölgette. Az ő testvére, Lázár volt beteg.	[2]Mária kente meg az Urat illatos olajjal és törölte meg lábát a hajával.	[2]Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, a ki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törlé meg annak lábait.	[2]Mária volt az, aki megkente az Urat kenettel, és a lábát a hajával törölte meg. Az ő testvére, Lázár volt a beteg.
[3]Miserunt ergo sorores ad eum dicentes: „Domine, ecce, quem amas, infirmatur ”.	[3]A nővérek megüzenték neki: „Uram, akit szeretsz, beteg.”	[3]A nővérek üzentek érte: »Uram, íme, akit szeretsz, beteg.«	[3]Testvére, Lázár volt a beteg. A nővérek megüzenték neki: „Uram, akit szeretsz, beteg.”	[3]Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg.	[3]A nővérei megüzenték Jézusnak: „Urunk, íme, akit szeretsz, beteg.”
[4]Audiens autem Iesus dixit: „Infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam ”.	[4]Ennek hallatára Jézus azt mondta: „Ez a betegség nem okozza halálát, hanem Isten dicsőségére lesz, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.”	[4]Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: »Ez a betegség nem válik halálára, hanem Isten dicsőségére, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.«	[4]Ennek hallatára Jézus így szólt: „A betegség nem okozza halálát, hanem Isten dicsőségére lesz, hogy ezáltal megdicsőüljön az Isten Fia.”	[4]Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia.	[4]Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt: - Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére van, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.
[5]Diligebat autem Iesus Martham et	[5]Jézus szerette Mártát, a nővérét (Máriát) és Lázárt.	[5]Jézus szerette Mártát, meg a nővérét, és Lázárt.	[5]Jézus szerette Mártát, nővérét (Máriát) és Lázárt.	[5]Szereti vala pedig Jézus Márthát és	[5]Jézus szerette Mártát, ennek nővérét, és Lázárt.

sororem eius et Lazarum.				annak nőtestvérét, és Lázárt.	
[6]Ut ergo audivit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in loco, in quo erat, duobus diebus;	[6]Amikor meghallotta, hogy beteg, két napig még ott maradt, ahol volt,	[6]Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig még azon a helyen maradt, ahol volt,	[6]Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig még helyben maradt, de aztán így szólt tanítványaihoz:	[6]Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, a hol vala.	[6]Amikor megtudta, hogy beteg, még két napig ott maradt, ahol volt.
[7]deinde post hoc dicit discipulis: „Eamus in Iudaeam iterum.”	[7]s akkor szólt a tanítványoknak: „Menjünk vissza Júdeába!”	[7]azután így szólt a tanítványokhoz: »Menjünk ismét Júdeába.«	[7]„Menjünk ismét Júdeába.”	[7]Ez után aztán monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába.	[7]Ezután így szólt tanítványaihoz: - Menjünk ismét Júdeába!
[8]Dicunt ei discipuli: „Rabbi, nunc quaerebant te Iudaei lapidare, et iterum vadis illuc? ”.	[8]„Mester – felelték a tanítványok –, most akartak ott megkövezni a zsidók és újra odamész?”	[8]A tanítványok azt mondták neki: »Rabbi, most akartak a zsidók megkövezni, és ismét odamégy?«	[8]„Mester, féltették tanítványai, most akartak megkövezni a zsidók, és te ismét odamégy?”	[8]Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda mégy?	[8]A tanítványok ezt mondták neki: - Rabbi, most akartak megkövezni a zsidók, és megint oda akarsz menni?
[9]Respondit Iesus: „Nonne duodecim horae sunt diei? Si quis ambulaverit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt;	[9]Jézus így válaszolt: „Nem tizenkét órája van a napnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert látja a világ világosságát.	[9]Jézus azt felelte: »Nem tizenkét órája van a nappalnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert látja ennek a világnak a világosságát.	[9]Jézus így válaszolt: „Nem tizenkét órája van a napnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert e világ világosságában lát.	[9]Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát.	[9]Jézus így válaszolt: - Nem tizenkét órája van a nappalnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja ennek a világnak a világosságát;
[10]si quis autem ambulaverit in nocte, offendit, quia lux non est in eo ”.	[10]Aki azonban éjszaka jár, megbotlik, mert nincs világossága.”	[10]Aki pedig éjjel jár, megbotlik, mert nincs benne világosság.«	[10]De aki éjszaka jár, megbotlik, mert nincs világossága.”	[10]De a ki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.	[10]de ha valaki éjjel jár, megbotlik, mert nincs benne világosság.

11Haec ait et post hoc dicit eis: „Lazarus amicus noster dormit, sed vado, ut a somno exsuscitem eum ”.	11Aztán így folytatta: „Barátunk, Lázár elaludt, de elmegyek és fölébresztem.”	11Ezt mondta, azután így szólt hozzájuk: »A barátunk, Lázár elaludt, de megyek, hogy felkeltsem őt az álomból.«	11Így szólt, majd folytatta: „Lázár, a mi barátunk, elaludt. Megyek, hogy fölkeltsem álmából.”	11Ezeket mondá; és ezután monda nékik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt.	11Ezeket mondta nekik, majd hozzátette: - Lázár, a mi barátunk elaludt, de megyek, hogy felébresszem.
12Dixerunt ergo ei discipuli: „Domine, si dormit, salvus erit ”.	12„Uram, ha alszik, akkor meggyógyul” – felelték a tanítványok.	12A tanítványok erre azt mondták: »Uram, ha alszik, meg fog gyógyulni.«	12„Uram, mondták a tanítványok, ha elaludt, meggyógyul.”	12Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul.	- 12Urunk, ha elaludt – mondták a tanítványok -, akkor majd meggyógyul.
13Dixerat autem Iesus de morte eius, illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret.	13Jézus Lázár haláláról beszélt, de ők azt hitték, hogy alvásáról beszélt.	13Jézus azonban a haláláról szólt, azok pedig azt gondolták, hogy az álom nyugalmáról beszél.	13Jézus a haláláról beszélt, ők azonban azt gondolták, hogy alvásról beszél.	13Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól.	13Jézus azonban a haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy az alvásról szól.
14Tunc ergo dixit eis Iesus manifeste: „Lazarus mortuus est,	14Ezért Jézus világosan megmondta nekik: „Lázár meghalt.	14Ezért Jézus nyíltan megmondta nekik: »Lázár meghalt,	14Erre Jézus nyíltan megmondta nekik: 15„Lázár meghalt,	14Ekkor azért nyilván monda nékik Jézus: Lázár megholt.	14Akkor Jézus nyíltan megmondta nekik: - Lázár meghalt,
15et gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi; sed eamus ad eum.”	15Miattatok örülök, hogy nem voltam ott, hogy higgyetek. De most menjünk el hozzá!”	15és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy majd higgyetek. De menjünk hozzá!«	de én örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy higgyetek. Menjünk most hozzá.”	15És örülök, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higyjetek. De menjünk el ő hozzá!	15és örülök, hogy nem voltam ott. Miattatok örülök, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá!
16Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos:	16Tamás, akit melléknevén Didimusznak hívtak, így szólt a többi tanítványhoz:	16Tamás, akit Ikernek neveznek, így szólt a többi tanítványhoz:	16Tamás, melléknevén Didimusz, buzdította a többi tanítványt:	16Monda azért Tamás, a ki Kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak:	16Tamás, akit Ikernek neveztek, azt mondta tanítványtársainak:

„Eamus et nos, ut moriamur cum eo! ”.	„Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt!”	»Menjünk mi is, és haljunk meg vele együtt!«	„Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt!”	Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.	- Menjünk el mi is, és haljunk meg vele!
[17]Venit itaque Iesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem.	[17]Amikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban volt.	[17]Amikor Jézus megérkezett, úgy találta, hogy Lázár már négy napja a sírban van.	[17]Mikor Jézus megérkezett, Lázár már négy napja a sírban feküdt.	[17]Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban.	[17]Amikor odaért, Jézus megtudta, hogy már négy napja a sírban van.
[18]Erat autem Bethania iuxta Hierosolymam quasi stadiis quindecim.	[18]Betánia Jeruzsálem közelében feküdt, mintegy tizenöt stádiumnyira.	[18]Betánia pedig Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumnyira.	[18]Betánia Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumnyira.	[18]Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira;	[18]Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt *stadium*nyira.
[19]Multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham et Mariam, ut consolarentur eas de fratre.	[19]Ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy testvérük miatt vigasztalják őket.	[19]Ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.	[19]Így sok zsidó jött Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.	[19]És a zsidók közül sokan mentek vala Márthához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől.	[19]A zsidók közül sokan jöttek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük miatt.
[20]Martha ergo ut audivit quia Iesus venit, occurrit illi; Maria autem domi sedebat.	[20]Amikor Márta meghallotta, hogy Jézus közeledik, eléje sietett, Mária pedig otthon maradt.	[20]Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, eléje ment, Mária pedig otthon maradt.	[20]Jézus jöttének hallatára Márta azonnal eléje ment, Mária azonban otthon maradt.	[20]Mártha azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jő, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala.	[20]Amikor Márta megtudta, hogy Jézus érkezik, elébe ment, Mária azonban otthon maradt.
[21]Dixit ergo Martha ad Iesum: „Domine, si fuisses hic, frater meus non esset mortuus!	[21]„Uram – szólította meg Márta Jézust –, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem.	[21]Márta akkor így szólt Jézushoz: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.	[21]„Uram, szólt Márta Jézushoz, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem,	[21]Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.	[21]Márta így szólt Jézushoz: - Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

22Sed et nunc scio quia, quaecumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus.”	22De most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, megadja neked.”	22De most is tudom, hogy bármit is kérsz Istentől, Isten megadja neked.«	22de tudom, hogy most is, bármit kérsz az Istentől, megadja neked.”	22De most is tudom, hogy a mit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten.	22De most is tudom, hogy amit csak kérsz Istentől, megadja neked Isten.
23Dicit illi Iesus: „Resurget frater tuus.”	23Jézus megnyugtatta: „Feltámad testvéred.”	23Jézus azt felelte neki: »Testvéred fel fog támadni.«	23Jézus megnyugtatta: „Testvéred föl fog támadni.”	23Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred.	- 23Testvéred fel fog támadni – mondta neki Jézus.
24Dicit ei Martha: „Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die ”.	24„Tudom, hogy feltámad – mondta Márta – majd a feltámadáskor, az utolsó napon.”	24Márta így szólt hozzá: »Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.«	24Márta megjegyezte: „Tudom, hogy föl fog támadni a föltámadáskor az utolsó napon.”	24Monda néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon.	- 24Tudom – felelte Márta -, hogy fel fog támadni a feltámadáskor, az utolsó napon.
25Dixit ei Iesus: „Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me, etsi mortuus fuerit, vivet;	25Jézus így folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.	25Jézus azt mondta neki: »Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is halt, élni fog,	25Jézus kijelentette neki: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog.	25Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él;	25Jézus ekkor ezt mondta neki: - Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghalt is, élni fog;
26et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in aeternum. Credis hoc?”.	26Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, nem hal meg örökre. Hiszed ezt?”	26és mindaz, aki él és hisz bennem, nem hal meg soha. Hiszed ezt?«	26Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem. Hiszed ezt?”	26És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?	26és mindaz, aki él és hisz énbennem, nem hallhat meg örökre. Hiszed ezt?
27Ait illi: „Utique, Domine; ego credidi quia tu es Christus	27„Igen, Uram – felelte –, hiszem, hogy te vagy a	27Márta azt felelte neki: »Igen, Uram, hiszem, hogy te vagy	27„Igen, Uram, felelte, hiszem, hogy te vagy a Messiás, az	27Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a	- 27Igen, Uram – válaszolta Márta -, én hiszem, hogy te vagy

Filius Dei, qui in mundum venisti ”.	Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön.”	a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön.«	(élő) Isten fia, aki a világra jön.”	Krisztus, az Istennek Fia, a ki e világra jövendő vala.	a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön.
[28]Et cum haec dixisset, abiit et vocavit Mariam sororem suam silentio dicens: „Magister adest et vocat te ”.	[28]E szavakkal elment és hívta nővérét, Máriát. Halkan szólt neki: „Itt a Mester és hívat.”	[28]Miután ezt mondta, elment és hívta a nővérét, Máriát, és odasúgta neki: »A Mester itt van és hív téged.«	[28]E szavakkal elment, hívta nővérét, Máriát és csendben közölte vele: [29]„Itt a mester, hív téged.”	[28]És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged.	[28]Miután ezt mondta, elment, és titokban szólt a testvérének, Máriának: - A Mester itt van, és téged hív.
[29]Illa autem ut audivit, surrexit cito et venit ad eum;	[29]Ennek hallatára (Mária) gyorsan fölkelt és odasietett hozzá.	[29]Amikor az meghallotta ezt, gyorsan fölkelt, és hozzá sietett.	Ennek hallatára az rögtön fölkelt és hozzá sietett.	[29]Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne.	[29]Ő pedig, amint ezt meghallotta, gyorsan felkelt, és elindult hozzá.
[30]nondum enim venerat Iesus in castellum, sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha.	[30]Mert Jézus még nem ért le a faluba, hanem ott volt, ahol Márta találkozott vele.	[30]Jézus ugyanis még nem ért a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta eléje ment.	[30]Jézus ugyanis még nem ért a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Mártával találkozott.	[30]Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, a hová Mártha elébe ment vala.	[30]De Jézus még nem ért be a faluba, hanem ott volt, ahol Márta találkozott vele.
[31]Iudaei igitur, qui erant cum ea in domo et consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit et exiit, secuti sunt eam putantes: „Vadit ad monumentum, ut ploret ibi ”.	[31]Amikor a zsidók, akik ott maradtak vele a házban és vigasztalták, látták, hogy Mária gyorsan feláll és elsiet, utánamentek. Azt gondolták, hogy a sírhoz megy sírni.	[31]A zsidók pedig, akik a házban vele voltak és őt vigasztalták, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkelt és kiment, utánamentek, mert azt gondolták: »A	[31]Mikor a zsidók, akik a házban maradtak vele és vigasztalták, látták, hogy Mária gyorsan fölkel és kimegy, utánamentek. A sírhoz megy, gondolták, hogy ott sírjon.	[31]A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon.	[31]A zsidók, akik vele voltak a házban és vigasztalták, látták, hogy Mária hirtelen feláll és kimegy. Utánamentek tehát, mert az hitték, a síbolthoz megy, hogy ott sírjon.

		sírhoz megy, hogy ott sírjon.«			
32Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum cecidit ad pedes eius dicens ei: „Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus! ”.	32Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta, e szavakkal borult a lába elé: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem.”	32Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, lábaihoz borult, és azt mondta neki: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.«	32Mikor Mária odaért és meglátta Jézust, e szavakkal borult lábához: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.”	32Mária azért, a mint oda ére, a hol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem.	32Mária pedig, amint Jézushoz ért és meglátta őt, a lába elé borult, és így szólt: - Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.
33Iesus ergo, ut vidit eam plorantem et Iudaeos, qui venerant cum ea, plorantes, fremuit spiritu et turbavit seipsum	33Amikor látta, hogy sírnak, Jézus lelke mélyéig megrendült.	33Jézus pedig, látva, hogy sír, és hogy a vele érkező zsidók is sírnak, a lelke mélyéig megindult és megrendült.	33Jézus látva, hogy sír és hogy a vele jött zsidók is sírnak, lelke mélyéig megrendült.	33Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsula lelkében és igen megrendüle.	33Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és azok a zsidók is sírnak, akik vele jöttek, megrendült lelkében és indulat fogta el.
34et dixit: “ Ubi posuistis eum? ”. Dicunt ei: “ Domine, veni et vide ”.	34„Hova tettétek?” – kérdezte megindultan. „Gyere, Uram – felelték –, és nézd meg!”	34Megkérdezte: »Hová tettétek őt?« Azt felelték neki: »Uram, jöjj és lásd!«	34„Hová tettétek őt?” – kérdezte. „Jöjj, Uram, felelték, nézd meg.”	34És monda: Hová helyeztétek őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg!	- 34Hova helyeztétek őt? – kérdezte. - Urunk, jöjj és lásd! – felelik neki.
35Lacrimatus est Iesus.	35Jézus könnyekre fakadt.	35Jézus könnyezett.	35Jézus könnyekre fakadt.	35Könnyekre fakadt Jézus.	35Jézus könnyekre fakadt.
36Dicebant ergo Iudaei: „Ecce quomodo amabat eum! ”.	36Erre a zsidók megjegyezték: „Nézzétek, mennyire szerette!”	36Erre a zsidók azt mondták: »Íme, mennyire szerette őt!«	36„Nézzétek, mondták a zsidók,	36Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt!	36A zsidók ezt mondták: - Látjátok, mennyire szerette!

			mennyire szerette őt.”		
37Quidam autem dixerunt ex ipsis: „Non poterat hic, qui aperuit oculos caeci, facere, ut et hic non moreretur? ”.	37Némelyek azonban így vélekedtek: „Ha a vaknak vissza tudta adni a szeme világát, azt nem tudta volna megakadályozni, hogy ne haljon meg?”	37De voltak köztük, akik így szóltak: »Ő, aki megnyitotta a vak szemeit, nem tehette volna meg, hogy ez meg ne haljon?«	37Némelyek azonban megjegyezték: „Ő, aki visszaadta a vak látását, nem tudta volna megakadályozni, hogy ez meghaljon?”	37Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehette volna-é ez, a ki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg?	37De néhányan közülük így szóltak: - Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg?
38Iesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum; erat autem spelunca, et lapis superpositus erat ei.	38Jézus szíve mélyéig megrendült, s odament a sírhoz, amely egy kővel eltorlaszolt barlang volt.	38Jézus, lelkében még mindig megindulva a sírhoz ment. Egy barlang volt az, és kővel volt befedve.	38Jézus még mindig mélyen megrendülve a sírhoz ment. Az egy kővel elzárt barlang volt.	38Jézus pedig újra felindulva magában, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő feküvék rajta.	38Jézus – még mindig mélyen megindulva – a sírhoz ért. Ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta.
39Ait Iesus: „Tollite lapidem!.”	39„Hengerítsétek el a követ!” – szólt Jézus.	39Jézus így szólt: »Vegyétek el a követ!«	39„Vegyétek el a követ” – szólt Jézus.	39Monda Jézus: Vegyétek el a követ.	39Jézus így szólt: - Vegyétek el a követ!
Dicit ei Martha, soror eius, qui mortuus fuerat: „Domine, iam foetet; quatriduanus enim est! ”.	De Márta, az elhunyt nővére tiltakozott: „Uram, már szaga van, hiszen negyednapos.”	Márta, a megholt nővére azt mondta neki: »Uram, már szaga van, hiszen negyednapos!«	Márta, az elhunyt nővére megjegyezte: „Uram, már szaga van, hiszen negyednapos.”	Monda néki a megholtnak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.	Márta, az elhunyt testvére így szólt hozzá: - Uram, már szaga van, hiszen negyednapos.
40Dicit ei Iesus:	40Jézus így felelt:	40Jézus azt felelte neki:	40Jézus így felelt:	40Monda néki Jézus:	40Jézus így válaszolt:

„Nonne dixi tibi quoniam, si credideris, videbis gloriam Dei? ”.	„Nemde azt mondtam: ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?”	»Nem azt mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?«	„Nem mondtam: ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?”	Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét?	- Ugye megmondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?
[41]Tulerunt ergo lapidem. Iesus autem, elevatis sursum oculis, dixit:	[41]Erre elhengerítették a követ, Jézus pedig az égre emelte tekintetét és így imádkozott:	[41]A követ tehát elvették. Jézus pedig fölemelte szemeit, és így szólt:	[41]Elvették a követ. Jézus égre emelte tekintetét és így imádkozott:	[41]Elvevék azért a követ onnan, a hol a megholt feküszik vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda:	[41]Elvették tehát a követ. Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta:
„Pater, gratias ago tibi quoniam audisti me.	„Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.	»Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.	„Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.	Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem.	- Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.
[42]Ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi, ut credant quia tu me misisti ”.	[42]Tudom, hogy mindig meghallgatsz. Csak a köröttem álló nép miatt mondtam, hogy higgyék: te küldtél engem.”	[42]Én ugyan tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népért mondtam, hogy higgyék, hogy te küldtél engem.«	[42]Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népért mondom, hogy higgyék: Te küldtél engem.”	[42]Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhigyjék, hogy te küldtél engem.	[42]Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.
[43]Et haec cum dixisset, voce magna clamavit:	[43]E szavak után hangosan beszólt:	[43]Miután ezeket mondta, hangosan ezt kiáltotta:	[43]E szavak után hangos szóval kiáltott:	[43]És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta:	[43]Miután ezt mondta, hangosan így kiáltott:
„Lazare, veni foras! ”.	„Lázár, jöjj ki!”	»Lázár, jöjj ki!«	„Lázár, jöjj ki!”	Lázár, jőjj ki!	- Lázár, jöjj ki!
[44]Prodiit, qui fuerat mortuus, ligatus pedes et manus institis; et facies	[44]S a halott kijött. Lába és keze be volt pólyázva, az arcát	[44]S az, aki halott volt, kijött. A lába és a keze pólyával volt körülkötve, és az	[44]A halott (azonnal) kijött. Lába és keze pólyával volt körültekerve, arca	[44]És kijöve a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az	[44]A halott kijött, keze-lába pólyákkal körülkötve. Az arcát

illius sudario erat ligata. Dicit Iesus eis: „Solvite eum et sinite eum abire ”. 45Multi ergo ex Iudaeis, qui venerant ad Mariam et viderant, quae fecit, crediderunt in eum;	meg kendő födte. Jézus szólt nekik: „Oldjátok fel, hogy tudjon járni.” 45A zsidók közül, akik fölkeresték Máriát, sokan látták, amit Jézus végbevitt, és hittek benne.	arcát kendő födte. Jézus azt mondta nekik: »Oldozzátok ki, és hagyjátok elmenni!« 45Sokan a zsidók közül, akik Máriához és Mártához jöttek, és látták, amit tett, hittek benne.	pedig kendővel bekötve. Jézus így szólt: „Oldjátok fel, hogy járni tudjon.” 45Sok zsidó jött akkor Máriához és Mártához. Látták, amit Jézus tett, és hittek benne.	orczája kendővel vala leborítva. Monda nékik Jézus: Oldozzátok meg őt, és hagyjátok menni. 45Sokan hivének azért ő benne ama zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala.	kendő fedte. Jézus így szólt hozzájuk: - Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni! 45Ekkor sokan kezdtek hinni benne azok közül a zsidók közül, akik Máriához jöttek, és látták, amit Jézus tett.

1.1.3. Szöveg behatárolása

A János-evangélium 11. fejezetének nagy részét a Lázárról szóló epizód teszi ki, amelynek helyszíne: Betánia. A szakasz főszereplőit az evangélista név szerint is kiemeli: Jézus, Mária, Márta és az elhunyt Lázár. Jézus Júdeán kívül tartózkodik (talán Péreában, a Jordántól keletre /vö. Jn 10,40/), ahonnan két nap után a Jeruzsálemhez közeli Betániába érkezik (Jn 11,6-7), s innen vonul majd vissza Efraimba (Jn 11,54). Az epizód központi témája Lázár feltámasztása, amelynek hírét egyesek elviszik a farizeusoknak, akik a főpapokkal, Kaifás vezetésével, a Főtanácsban Jézus halála mellett döntenek (Jn 11,46-53). Tehát az evangéliumi szakasz a Jn 11,1-45 versek között határolható be.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok János evangéliumán belül

1,1 “Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige”

1,9 “(Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít.”

1,14 “S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.”

1,46 “Jöhet valami jó Názáretből?” – kérdezte Natánael. „Gyere és győződjél meg róla!” – felelte Fülöp.”

2,1 “Harmadnap menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt.”

2,9-10 “Amikor a násznagy megízlelte a borrá vált vizet, nem tudta honnan való – a szolgák azonban, akik a vizet merítették, tudták –, hívatta a násznagy a vőlegényt, 10s szemére vetette: „Először mindenki a jó bort adja, s csak amikor már megittasodtak, akkor az alábbvalót. Te meg mostanáig tartogattad a jó bort.”

2,11 “Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne.”

2,19 “Jézus azt válaszolta: „Bontsátok le ezt a templomot, és harmadnapra fölépítem.”

2,23 “Akkor, amikor húsvét ünnepe alkalmával Jézus Jeruzsálemben tartózkodott, sokan hittek benne, mert látták a csodákat”

3,22 “Jézus ezután Júdea földjére ment a tanítványaival, ott maradt velük és keresztelt.”

3,35 “Az Atya szereti a Fiút, s mindent a kezébe adott.”

4,23-26 “De elérkezik az óra, s már itt is van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat akar. Az Isten lélek, ezért akik imádják, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” Az asszony azt felelte rá: „Tudom, hogy eljön a Messiás, azaz a Fölkent, s amikor eljön, mindent tudtunkra ad.” Jézus erre kijelentette: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

5,24 “Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hallja szavamat és hisz annak, aki küldött, az örökké él, nem esik ítélet alá, hanem már át is ment a halálból az életre.”

5,27-29 “s hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert hiszen ő az Emberfia. Ne csodálkozzatok rajta! Mert elérkezik az óra, amikor a sírokban mindnyájan meghallják az Isten Fia szavát, és előjönnek. Akik jót tettek, azért, hogy feltámadjanak az életre, akik gonoszat tettek, azért, hogy feltámadjanak a kárhozatra.”

5,34 “Mindazonáltal nincs szükségem emberek tanúságtételére, csak azért mondom ezeket, hogy üdvözüljetek.”

6,14 “Amikor az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Bizonyára ez az a próféta, akinek el kell jönnie a világba.”

6,29 “Az tetszik Istennek – válaszolta Jézus –, ha hisztek abban, akit küldött.”

6,39-40 “Annak, aki küldött, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam az utolsó napon. Mert Atyámnak az az akarata, hogy mindenki, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen, s feltámasszam az utolsó napon.”

7,31 “A népből sokan hittek benne. „Hát több csodajelet visz végbe, ha eljön a Messiás, mint amennyit ez végbevitt?” – kérdezgették.”

8,12 “Egy másik alkalommal így beszélt Jézus: „Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

8,51 “Bizony, bizony, mondom nektek: aki megtartja tanításomat, az nem ízleli meg a halált örökre.”

8,59 “Erre követ ragadtak, s meg akarták kövezni, de Jézus eltűnt előlük, és elhagyta a templomot.”

9,1 “Egyszer útközben (Jézus) látott egy vakon született embert.”

9,3-4 “Sem ez nem vétkezett – felelte Jézus –, sem a szülei, hanem az Isten tetteinek kell rajta nyilvánvalóvá válniuk. 4Addig kell végbevinnem annak tetteit, aki küldött, amíg nappal van. Eljön az éjszaka, s akkor senki sem munkálkodhat.”

9,33 “Ha nem Istentől való volna, nem tehetett volna semmit.”

10,31.33-34 “A zsidók újra köveket ragadtak, s meg akarták kövezni.” “Nem jótettedért kövezünk meg – felelték a zsidók –, hanem a káromlásért, azért hogy ember létedre Istenné teszed magadat.” 34Jézus folytatta: „Hát nincs megírva törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok?”

12,1-8 “Hat nappal húsvét előtt Jézus Betániába ment, ahol Lázár lakott, akit feltámasztott a halálból. Ott vacsorát rendeztek neki. Márta felszolgált és Lázár is a vendégek közt volt. Mária vett egy font valódi nárduszból készült, drága olajat, megkente vele Jézus lábát és megtörölte a hajával, a ház betelt az olaj illatával. Az egyik tanítvány, az iskarióti Júdás, aki elárulta, méltatlankodott miatta: „Miért nem adták el inkább az olajat 300 dénárért, s miért nem osztották szét a szegények közt?” De nem azért beszélt így, mintha a

szegényekre lett volna gondja, hanem mert tolvaj volt: ő kezelte a pénzt és eltulajdonította, amit rábíztak. Jézus így szólt: „Hagyd békén! Hadd tegye, hiszen temetésem napjára teszi. Szegények mindig vannak veletek, de én nem leszek mindig veletek."

12,9-11 "Amikor megtudták, hogy ott tartózkodik, a zsidók közül sokan elmentek, nemcsak Jézus kedvéért, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. Erre a főpapok elhatározták, hogy Lázárt is megölik, mert miatta sok zsidó elment oda, és hitt Jézusban."

12,17-19 "S a nép, amely ott volt, amikor Lázárt előhívta a sírból és feltámasztotta a halálból, tanúságot tett mellette. Azért is vonult ki eléje a tömérdek nép, mert hallották, hogy ezt a csodát művelte. A farizeusok ellenben szemére vetették egymásnak: „Lám, nem mentetek semmire. Nézzétek, az egész világ követi."

12,27 "Megrendült a lelkem. Mit is mondjak: Atyám, szabadíts meg ettől az órától? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem."

12,30 "Jézus megmagyarázta nekik: „Nem miattam hallatszott ez a szózat, hanem miattatok."

12,35 "Jézus így válaszolt: „Már csak rövid ideig marad köztetek a világosság. Addig járjatok, amíg van világosságotok, nehogy elborítson benneteket a sötétség. Aki sötétben jár, nem tudja, hova megy."

12,46 "Világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz bennem, ne maradjon sötétségben."

13,21 "E szavak után Jézusnak mélyen megrendült a lelke, s megerősítette: „Bizony, bizony, mondom nektek: Egyikőtök elárul."

13,31 "Amikor elment, Jézus beszélni kezdett: „Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne."

14,5-6.31 "Erre Tamás azt mondta: „Uram, nem tudjuk, hova mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?" „Én vagyok az út, az igazság és az élet – válaszolta Jézus. – Senki sem juthat el az Atyához, csak általam." "De a világ így tudja meg, hogy szeretem az Atyát, és végbeviszem, amivel az Atya megbízott. Keljetek föl, menjünk innét!"

16,28 "Eljöttem az Atyától, a világba jöttem, de most itthagyom a világot, és visszatérek az Atyához."

16,30 “Így világossá vált előttünk, hogy mindent tudsz, s nincs szükséged rá, hogy valaki is kérdezzen. Ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél.”

17,1 “E szavak után Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: „Atyám, elérkezett az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged.”

17,8.21 “A tanítást, amit kaptam tőled, továbbadtam nekik. El is fogadták, s ezzel valóban elismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem.” “Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”

18,37 “Pilátus közbeszólt: „Tehát király vagy?” „Te mondod, hogy király vagyok – mondta Jézus. – Arra születtem, s azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.”

19,40 “Fogták Jézus testét és a fűszerekkel együtt gyolcsba göngyölték. Így szoktak a zsidók temetni.”

20,1 “A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól.”

20,5-7 “Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyott gyolcsot meg a kendőt, amellyel a fejét befödték. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen.”

20,24-29 “A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimusz, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tamás fölkiáltott: „Én Uram és Istenem!” Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

21,2 “Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimusz, továbbá a galileai Kánából való Natánael, Zebedeus fiai, s még két másik tanítvány.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 3,11 “Én csak vízzel keresztellek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni.”

Mt 6,22-23 “A test világa a szem. Ha szemed ép, egész tested világos. De ha a szemed rossz, egész testedre sötétség borul. Ha tehát a világosság, amely benned van, sötétség, mekkora lesz maga a sötétség?”

Mt 9,24 “rájuk szólt: „Menjetek innét, hiszen nem halt meg a kislány, csak alszik!” Erre kinevették.”

Mt 9,30 “Nyomban megnyílt a szemük. Jézus pedig rájuk parancsolt: „Vigyázzatok, ne tudja meg senki!”

Mt 11,25 “Abban az időben Jézus ezeket mondta: „Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsek elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad.”

Mt 14,19 “s meghagyta, hogy a nép telepedjék le a fűre, majd fogta az öt kenyeret meg a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta őket. Ezután megtörte a kenyereket, odaadta tanítványainak, a tanítványai pedig a népnek.”

Mt 16,16 “Simon Péter válaszolt: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.”

Mt 21,17 “Ezzel otthagyta őket, s a várost elhagyva Betániába ment, és ott töltötte az éjszakát.”

Mt 22,23 “Aznap még szadduceusok is mentek hozzá, akik tagadták a feltámadást.”

Mt 27,52 “sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.”

Mt 27, 60 “s sziklába vájt új sírboltjába helyezte. A sír bejáratához nagy követ hengerített, és elment.”

Mk 3,5 “Erre keményszívűségükön elszomorodva haragosan végignézett rajtuk, majd az emberhez fordult: „Nyújtsd ki a kezed!” Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze.”

Mk 5,39 “Bement, s így szólt hozzájuk: „Mit lármáztok itt, mit sírtok? A kislány nem halt meg, csak alszik.”

Mk 9,19 “Ó, te hitetlen nemzedék – válaszolta –, meddig maradjak még körödben? Meddig tűrjelek benneteket? Hozzátok ide hozzám!”

Mk 10,21 “Jézus ránézett és megkedvelte. „Valami hiányzik még belőled – mondta neki. – Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az égben, aztán gyere és kövess engem!”

Mk 10,32 “Úton voltak Jeruzsálem felé. Jézus elöl ment, ők pedig csodálkoztak, követői meg féltek. Ismét magához hívta a tizenkettőt, és arról kezdett nekik beszélni, ami vele történni fog”

Mk 11,24 “Ezért mondom nektek, hogy ha imádkoztok és könyörögtök valamiért, higgyétek, hogy megkapjátok, és akkor valóban teljesül kérésetek.”

Mk 14,31 “Erre még jobban fogadkozott: „Ha meg kell is veled halnom, nem tagadlak meg!” Ugyanígy fogadkoztak a többiek is.”

Mk 15,46 “Az pedig gyolcsot vásárolt, majd levette Jézust a keresztről, begöngyölte a gyolcsba és sziklába vájt sírboltba helyezte, s a sír bejárata elé követ hengerített.”

Lk 8,52 “Mindenki sírt, jajgatott, gyászolta a leányt. „Ne sírjatok! – szólt rájuk. – Nem halt meg, csak alszik.”

Lk 10,38-40 “Útjukon betértek egy faluba. Egy Márta nevű asszony befogadta házába. Ennek volt egy húga, Mária. Ez odaült az Úr lábához és hallgatta a szavait. Márta meg sürgött-forgott, végezte a háziasszonyi teendőket. Egyszer csak megállt: „Uram – méltatlankodott –, nem törődöl vele, hogy húgom elnézi, hogy egyedül szolgáljalak ki? Szólj neki, hogy segítsen nekem!”

Lk 19,41 “Amikor közelebb érve megpillantotta a várost, megsiratta”

Lk 22,28 “Ti kitartottatok velem megpróbáltatásaimban.”

Lk 23,53 “Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és sziklasírba helyezte, ahol még nem feküdt senki.”

Lk 24,2 “Úgy találták, hogy a kő el volt a sírtól hengerítve.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

MTörv 33,3 “Igen, szeretted az ősöket, a szentek mind a kezedben vannak, elerőtlenedve lábadhoz borultak, azt akarták, hogy te vezesd őket”

1 Kir 18,36-37 “Amikor aztán elérkezett az esti ételáldozat bemutatásának az ideje, Illés próféta előlépett és felkiáltott: „Uram, Ábrahám, Izsák és Izrael Istene! Nyilvánítsd ki a mai napon, hogy te vagy az Isten Izraelben, én a te szolgád vagyok, s ezeket mind a te szavadra teszem! Hallgass meg, Uram, hallgass meg! Engedd, hogy ez a nép fölismerje: te, az Úr vagy az Isten, te téríted meg a szívét.”

Iz 49,9 “A foglyokhoz így szólok: „Gyertek ki!” A sötétben ülőkhöz meg: „Gyertek a napvilágra!” Minden út mentén legelhetnek majd, és minden halmon legelőt találnak.”

Jer 13,16 “Dicsőítsétek meg az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt sötétséget támasztana, és lábatok megbotlanék a homályba borult hegyeken. A világosságra vártok, de sötét éjszakára fogja változtatni, sűrű homályra fordítja.”

Dán 12,2 “kik a föld porában alszanak, azok közül sokan feltámadnak, némelyek örök életre, mások gyalázatra, örök kárhozatra.”

ApCsel 7,60 “Majd térdre esett és hangosan felkiáltott: „Uram, ne ródd fel nekik bűnül!” Ezekkel a szavakkal elszenderült.”

ApCsel 19,12 “Így például betegekre tették az általa használt törülközőket és fejkendőket, és a betegség elhagyta őket, a gonosz lelkek meg kiszálltak belőlük.”

ApCsel 24,15 “Istenbe vetett bizalommal remélem, hogy az igazak és a gonoszok feltámadnak, s ebben ők is osztoznak velem.”

Róm 6,8 “Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt fogunk élni is.”

1 Kor 11,30 “Ezért sokan gyöngék és betegek közületek, többen pedig meghaltak.”

1 Jn 2,11 “Aki azonban gyűlöli testvérét, az sötétségben van, a sötétségben jár, és nem tudja, hová megy, mert a sötétség megvakította.”

1 Jn 3,14 “Mi tudjuk, hogy a halálból átmentünk az életbe, mert szeretjük testvéreinket. Aki nem szeret, a halálban marad.”

1 Jn 5,14 “Az a bizalom, amellyel iránta vagyunk, azt jelenti, hogy bármit kérünk is akarata szerint, meghallgatja.”

1 Jn 5,20 “Tudjuk, hogy az Isten Fia eljött, és megadta nekünk a belátást ahhoz, hogy megismerjük az Igazat. Mi az

Igazban vagyunk, az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet."

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista Lázár feltámasztásával Jézusra irányítja a figyelmet, aki mint az élet Ura jelenik meg, akinek van hatalma a halottat feltámasztani, s aki legyőzi a halált (Jn 11,25). Így ez a jel előképe lesz saját feltámadásának (Jn 20-21). Jézus együttérző emberségét is kidomborítja bemutatva baráti szeretetét, sírását, megrendültségét (Jn 11,33.35.38).

János célja, hogy mindazok, akik hallanak erről a csodáról, higgyenek Jézus Krisztusban, s ennek a hitnek a fényében éljenek, aminek jutalma az örök élet (Jn 11,15.25-26.45). Ezzel az örömteli és vigasztaló reménnyel kívánja az evangélista megerősíteni minden kor keresztény emberét.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

φιλεῖς (*'filejsz'*: 'szereted, szeretsz') (Jn 11,3), ἐφίλει (*'efilej'*: ' szerette') (Jn 11,36)

Az ige a görög nyelvben a barátok, a testvérek közötti szeretetet fejezi ki. Olyan szeretetről van szó, amely várja a viszonzást. Érdemes megfigyelni, hogy a szakaszban e két igealakot Jézusról mások mondják: Lázár lánytestvérei, és a gyászolók mellett álló zsidók. Nem egy egyszeri, hanem egy folyamatos cselekvést ír le a jelen idejű (Jn 11,3), illetve a folyamatos múlt idejű (Jn 11,36) igealak. Az emberek szemében Jézus szeretete tehát állandó és baráti Lázár és annak testvérei iránt.

ὁ φίλος (*'ho filosz'*: 'a barát') (Jn 11,11)

A János-evangéliumban Jézus a 'barát' kifejezést először Keresztelő Jánosra használja, amikor róla mint a „vőlegény barátjáról", azaz Jézus barátjáról beszél (Jn 3,29). Lázárt a „mi barátunknak" nevezi, vagyis Jézusnak és a tanítványoknak közös barátjának (Jn 11,11). Végül az apostolokat az „ő barátainak" hívja, mert mindent feltárt előttük, amit az Atyától hallott, és kész életét adni értük (Jn 15,13-15). Ezáltal Lázár személye Keresztelő Jánoshoz és az apostolokhoz hasonlóan kiemelkedik az evangéliumban, mert Jézus megajándékozza őt is a testvéri barátságával, amit ő maga hangsúlyoz.

ἠγάπα (*'égápá'*: 'szerette') (Jn 11,5)

Az ige a többi evangéliumhoz viszonyítva nagyon gyakori Jánosnál. Kifejezi az Atyának a Fiú, illetve az emberek iránti (Jn 3,16.35; 10,17; 14,21.23; 15,9; 17,23-24.26), továbbá Jézusnak az Atya és a tanítványok iránti szeretetét (Jn 13,1.23.34; 14,21.31; 15,9.12; 19,26; 21,7.20). Erre az önzetlen, feltétel nélküli, odaajándékozó szeretetre hívja meg a Mester a tanítványait is (Jn 13,34; 14,15.21.23.28; 15,12.17; 21,15-16).

Az evangélista megjegyzi, folyamatos múlt időben, vagyis rendszeres, ismétlődő cselekedetként, hogy Jézus ilyen szeretettel szerette Lázárt és lánytestvéreit (Jn 11,5), illetve a szeretett tanítványt

is (Jn 13,23; 21,7.20), ami által e szereplők kiemelkednek a többiek közül a negyedik evangéliumban.

Ἐγώ εἰμι (*'egó ejmi'*: 'én vagyok') (Jn 11,25)

A szókapcsolat mély értelmű kifejezés, ami visszautal titokzatos módon Isten Nevére, aki így mutatkozott be annak idején Mózesnek: „Én vagyok az, aki vagyok" (Kivonulás könyve 3,14). Tehát Jézus isteni mivoltát hirdetik ezek a szavak. János-evangéliumban többször beszél így magáról Jézus hozzákapcsolva egy-egy kijelentést még, amivel küldetését, identitását tárja fel hallgatói előtt. Jézus az „élet kenyere" (Jn 6,48), a „világ világossága" (Jn 8,12), a „kapu" (Jn 10,9), a „jó pásztor" (Jn 10,11.14), a „feltámadás és az élet" (Jn 11,25), az „út, az igazság és az élet" (Jn 14,6), az „igazi szőlőtő" (Jn 15,1.5).

2. Meditáció – elmélkedés

2.1.Patrisztikus vonal

2.1.1. Szószerinti fordítás

Ha a hitet tartjuk, akkor leküzdhetetlenek és minden erénnyel ékesek leszünk. Ilyen nagy ereje van a hitnek, hogy még a tengeren járó embereket is könnyűvé teszi. Hiszen hozzánk hasonló ember volt Péter, testből és vérből állt, ugyanazokból a táplálékokból, minr mi, de amikor azt mondja neki: „jöjj", hitt, a vízen járt, minden alapnál szilárdabb volt a hite a vízen, és a testi súlyt a hit könnyűsége fenntartotta. Ám csak addig volt biztos járása a vízen, amíg hitt, amikor azonban kételkedni kezdett, kezdett süllyedni is.

A hitnek akkora ereje van, hogy nemcsak a hívőket menti meg, hanem egyesek hite nyomán mások is üdvözülnek. Kafarnaumban nem volt hívő az a béna, hanem azok hittek, akik hordágyon odavitték, és lebontották a tetőt. A beteg testtel együtt szenved a lélek is. Ne gondold, hogy csak én vádolom ezzel. Az evangélium maga mondja: „Jézus látva", nem az ő hitét, hanem „látva azok hitét, így szólt a bénához: kelj fel". Akik vitték, azok hittek, és aki béna volt, az nyert gyógyulást.

Még biztosabb példán akarod látni, hogy egyesek hite megmenthet másokat? Meghalt Lázár, eltelt egy, kettő, sőt három nap már, fellazultak már kötelékei, a rothadás emésztette a testet. Hogyan volt lehetséges hinni, hogy a már négynapos holtat a Megváltó feltámasztja, és miatta elhívni? De ami hiányzott a halottból, azt pótolták nővérei. Amikor az Úr megjött, a nővér leborul előtte, Jézus pedig megkérdezi: „hová tettétek?" Az így válaszol: „Uram, már szaga van, negyednapos immár." Az Úr azonban ezt mondja: „Ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét." Mintha azt mondta volna: te pótold azt hiteddel, ami az elhunytból hiányzik. És a nővérek hitének akkora ereje van, hogy visszahívja az alvilág kapuiból a holtat. Mások is hihetnek mások helyett, s így holtakat tudtak feltámasztani.

Jeruzsálemi Szent Kürillosz (Vanyó László fordítása)

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Az Úr, amikor csodát tesz, az mindig két szálon fut: láthatón és láthatatlanon. A láthatón keresztül mutatja meg az Ő láthatatlan erejét. Lázár feltámasztása után ezért kezdtek el sokan hinni benne, mert felfedezték benne az Isten Fiát. Érdekes Krisztus Urunk öröme és könnye. Nem annak örült, hogy meghalt Lázár, hanem, hogy meg tudja rajta mutatni dicsőségét, amely miatt sokan hinni fognak benne. De sír is, és ez a szomorúság onnan eredeztethető, hogy bár fel fogja támasztani Lázárt, de így is még sokan lesznek, akik nem hisznek benne. Hasonlíthat ahhoz is, mintha az Úr könnye lenne az eső, Lázár a búza, a sír pedig a föld. Az eső megöntözte a földet és lám kikelt a búza. Felfedi abban is istenségét, amikor kimondja Lázár halálát. Honnan tudta volna, ha nem lett volna ott is jelen? Igaz, nem emberségében, hanem istenségében volt ott Lázárral, hiszen Isten mindenhol jelen van, ezért tudta, hogy Lázár meghalt. Miért parancsolta meg az Úr, hogy hengerítsék el a követ? Talán Ő nem lett volna rá képes? De, meg tudta volna tenni, hisz Ő Isten és Isten mindenható. Azt tanítja nekünk, hogy amit emberi erővel megtehetünk, azt tegyük is meg, az isteni gondviselés pedig intézi a többit, mint például Lázár feltámasztását, hiszen arra ember nem képes. Jézus Krisztus szavára pedig Lázár kijött a sírból. Mi mást tanít ez, minthogy az Úr szavára és szavának meghallgatására a halál bilincse elhagyja az embert. Így teljesedik be a Zsoltáros szava: „*Az Úr szava tele erővel, az Úr szava tele fönséggel.*" (Zsolt 29, 4).

Vö.:

Aquileiai Szent Chromatius[1], Szentbeszéd 27, 1 – 4, (Cromazio di Aquileia, *Sermo* 27, 1-4)
Szent Efrém diakónus, Diatessaron 17,7 (Efrem, *Diatessaron*, 17, 7)

[1] Aquilea püspöke volt 387/388-tól egészen 407-/408-ig. Az igaz hit egyik nagy védelmezőjének számít, presbiterként részt vett a 381-es zsinaton

2.2.Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

992 A halottak föltámadását Isten fokozatosan nyilatkoztatta ki népének. A halottak testi föltámadásába vetett remény úgy bontakozott ki, mint az egész ember, a lélek és a test Teremtőjébe, Istenbe vetett hit logikus következménye. Az égnek és a földnek Teremtője ugyanaz, mint aki hűségesen tartja az Ábrahámmal és utódaival kötött Szövetségét. A föltámadás hite ebben a kettős távlatban kezdett megmutatkozni. A Makkabeus vértanúk megkínoztatásuk közepette vallották:

"A világ Királya minket, akik az Ő törvényeiért halunk meg, föl fog támasztani az élet örök föltámadására" (2Mak 7,9). "Jobb nekünk, akiket emberek halálra adnak, várni Istentől a reményt, hogy újra életre támaszt minket" (7,14). [562]

993 A farizeusok [563] és az Úr sok kortársa [564] várta a föltámadást. Jézus a föltámadást határozottan tanítja. A

szadduceusoknak, akik tagadják, így válaszol: "Nem azért tévedtek-e, mert nem ismeritek sem az Írásokat, sem Isten hatalmát?" (Mk 12,24). A föltámadás hite abba az Istenbe vetett hitre támaszkodik, aki "nem a holtak Istene, hanem az élőké" (Mk 12,27).

994 Sőt: Jézus a föltámadásba vetett hitet összekapcsolja saját személyével: "Én vagyok a föltámadás és az élet" (Jn 11,25). Maga Jézus fogja föltámasztani az utolsó napon azokat, akik Benne hittek, [565] s akik ették az Ő testét és itták az Ő vérét. [566] Ennek már most jelét és zálogát adja azzal, hogy néhány halottnak visszaadja az életet, [567] így jövendölvén a föltámadását, bár az más létrendbe tartozik. Erről a teljesen egyedülálló eseményről úgy beszél, mint Jónás jeléről, [568] mint a Templom jeléről: [569] megjövendöli föltámadását a megölése utáni harmadnapon. [570]

995 Krisztus tanújának lenni nem más, mint "az ő föltámadása tanújának lenni" (ApCsel 1,22) [571] , miután ettek és ittak "vele együtt föltámadása után" (10,41). A föltámadás keresztény reményét teljesen megpecsételik a föltámadt Krisztussal történt találkozások. Föl fogunk támadni, mint Ő,Ővele és Őáltala.

996 A föltámadás keresztény hite kezdettől fogva értetlenségekkel és ellenkezésekkel találkozott. [572] "Egyetlen dologban sem mondanak ellent a keresztény hitnek oly hevesen, konokul, minden erővel, perlekedve, mint a test föltámadásának." [573] Azt általában elfogadják az emberek, hogy az emberi személy élete a halál után szellemi módon folytatódik. De hogyan lehet azt elhinni, hogy ez az oly nyilvánvalóan halandó test képes lesz föltámadni az örök életre?

2603 Az evangélisták Krisztus nyilvános működésének idejéből két imádságát szó szerint följegyezték. Mindkettő hálaadással kezdődik. Az elsőben [51] Jézus megvallja az Atyát, elismeri és áldja Őt azért, mert az Ország misztériumait elrejtette azok elől, akik bölcsnek gondolták magukat, és kinyilatkoztatta az egészen "kicsinyeknek" (a boldogságok szegényeinek). Az "Igen, Atyám!" megindultsága szíve bensőjét fejezi ki, ragaszkodását az Atya "tetszéséhez"; s ez mintegy visszhangja Anyja "Fiat"-jának a fogantatáskor, és mintegy előrevetítése annak, amit Ő maga fog mondani az Atyának az agóniában. Jézus egész imádsága nem más, mint emberi szívének szeretettel teljes ragaszkodása "az Atya akaratának misztériumához". [52]

2604 A másik imádságot, mely Lázár föltámasztása előtt hangzott el, Szent János jegyezte föl. [53] A hálaadás megelőzi az eseményt: "Atyám, hálát adok neked, mert meghallgattál", ami magában foglalja, hogy az Atya mindig meghallgatja kérését; és Jézus azonnal hozzáfűzi: "Én ugyan tudtam, hogy mindig meghallgatsz engem", ami magában foglalja, hogy Jézus a maga részéről folyamatosan kér. Így Jézus hálaadástól vezérelt imádsága kinyilatkoztatja nekünk, hogyan kell kérnünk: még mielőtt az ajándékot megkapná, Jézus azonosul Istennel, aki ajándékoz és aki adományaiban Önmagát ajándékozza. Az Adományozó értékesebb, mint az ígért adomány. Ő a "Kincs", és Fiának szíve Benne van. Az ajándék "hozzá" adatik. [54]

Jézus "papi imájának" [55] az üdvösség rendjében egyedülálló helye van. Erről az első szakasz végén fogunk elmélkedni. Ez föltárja Főpapunk mindig aktuális imádságát, s ugyanakkor magában foglalja azt, amire minket tanít az Atyához szóló imádságunkban, amit a második szakaszban fogunk magyarázni.

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (hosszabb forma: Jn11,1-45; rövidebb forma: Jn11,3-7.17.20-27.33-45) Lázár feltámasztását beszéli el. Az egész liturgia azt hirdeti, Jézus a feltámadás és az élet, ez a központi gondolat. Már a *kezdőének* (Zsolt42(43),1-2) megfogalmazza: „te vagy az én megmentő Istenem".

Az *olvasmány* (Ez 37,12b-14) Ezekieltől megerősíti ezt: „Íme, kinyitom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, és elvezetlek Izrael földjére. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyitom sírjaitokat és kihozlak benneteket sírjaitokból, én népem. Belétek oltom lelkemet és életre keltek" (Ez37,12b-14a). Isten az, aki életre kelt a halálból is.

A *szentlecke* (Róm8,8-11) szintén a feltámadást hirdeti: „Ha Krisztus bennetek lakik, jóllehet a test a bűn miatt halott, a lélek a megigazulás következtében él. Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Krisztust feltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti a bennetek lakó Lelke által" (Róm8,10-11).

Az áldozási ének (Jn11,26) az evangéliumból hallható: „Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, nem hal meg örökre".

A *válaszos zsoltár* (Zsolt129 (130),1-2.3-4ab.7-8) már a bűnbocsánatot is említi – az Úr irgalmas, nála van a megváltás és a bűnbocsánat.

A *Lázár feltámasztásáról szóló prefáció* kifejezi az evangélium tanúságát, s összekapcsolja Jézus emberi együttérző szeretetét az isteni hatalmával: „Ő, mint valóságos ember, megsiratta barátját, Lázárt, mint örök Isten feltámasztotta őt a sírból. Az egész emberiséget is megszánta és húsvéti szentségei által, új életre támasztott minket".

Jézus Lázár és az emberek iránti szeretetéhez kapcsolható a *kezdő könyörgés*: „Urunk, Istenünk, segíts minket, hogy életünkben az a fáradhatatlan szeretet vezessen, amellyel Krisztus szerette a világot".

Az *egyetemes könyörgések*, valamint a hozzá kapcsolódó papi szövegek mindegyike az evangéliumhoz kapcsolódik, s a központi üzenethez – Jézus a feltámadás és az élet, az élet és halál Ura. „Imádkozzunk, testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztushoz, aki Lázár feltámasztásával megmutatta, hogy ő a Feltámadás és az Élet!"; „Hogy Egyházad szentségei által minél többen életre támadjanak a lelki halálból!" (1.); „Hogy az élet szolgálatában a népek összefogjanak a háborúk, a járványok és az éhínség leküzdésére!" (2.); „Hogy mindnyájan erőt és bátorítást nyerjünk a feltámadás hitéből!" (3.); „Hogy betegeink időben részesüljenek Jézus vigasztalásában és szentségeinek kegyelmében!" (4.); „Hogy Jézus szavai erősítsenek meg bennünket, amikor szeretteinket gyászoljuk!" (5.); „Mennyei Atyánk! Te szent Fiadat az élet és a halál Urává tetted. Segíts kegyelmeddel, hogy a lelki halálból mindig fel tudjunk támadni, és földi életünk után részünk legyen az örök életben. Krisztus, a mi Urunk által".

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek:

Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: „Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségére fog szolgálni, hogy az Isten Fia megdicsőüljön." (Jn 11,4)

Márta így szólt Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked." (Jn 11,21-22)

Break every chain

https://www.youtube.com/watch?v=EtyVdC7E6Wo

magyar felirat: https://www.youtube.com/watch?v=tQoUrhgUJdc

kotta: https://tabs.ultimate-guitar.com/j/jesus_culture/break_every_chain_crd.htm

```
Break Every Chain - Jesus Culture
From the album "Awakening Live from Chicago"

[Intro]

F#m D A E


[Chorus]

          F#m    D              A     E
There is power in the name of Jesus
          F#m    D              A     E
There is power in the name of Jesus
          F#m    D              A     E
There is power in the name of Jesus

              F#m
To break every chain
               D
To break every chain
               A      E
To break every chain


[Verse]

F#m     D       A     E
All sufficient sacrifice
    F#m    D
So freely given
 A      E
Such a price bought
F#m     D
Our redemption
 A        E           F#m  D  A  E
Heaven's gates swing wide


[Chorus 2]

            F#m   D     A   E
There's an army rising up
            F#m   D     A   E
There's an army rising up
            F#m   D     A   E
There's an army rising up

              F#m
To break every chain
               D
```

```
To break every chain
              A      E
To break every chain
```

Sillye Jenő - Föltámadt, alleluja

https://www.youtube.com/watch?v=nmhcysMjHvY

kotta: www.plebania.net/img/hittanterem/7/7_250akkordos.doc

```
        D           A7     D   D7
  1.  Csak álltak szótlanul,
         G      A       D    D7
      a dárda földre hull,
         G      A     D hm
      itt más erô az Úr,
         em     A7    D
      itt más erô az Úr!

       G     A          D hm
Refr. Föltámadt! Allelúja!
       em          A7     D
      Föltámadt! Allelúja!

  2.  Az éj az hosszú volt,
      de eltûnt már a Hold,
      a hajnal felsikolt:

  3.  Elég volt már, elég,
      fénnyel hinti az ég
      az új nap reggelét.

  4.  Virágban áll a rét,
      virágos úton át
      valaki jön feléd.

  5.  Virágban áll a rét,
      virágos úton át
```

```
Jézus jön feléd!
```

Dics Suli - Velem vagy mindig

https://www.youtube.com/watch?v=qnKCji7NdLc

kotta: https://www.youtube.com/watch?v=yZelp79ITIE

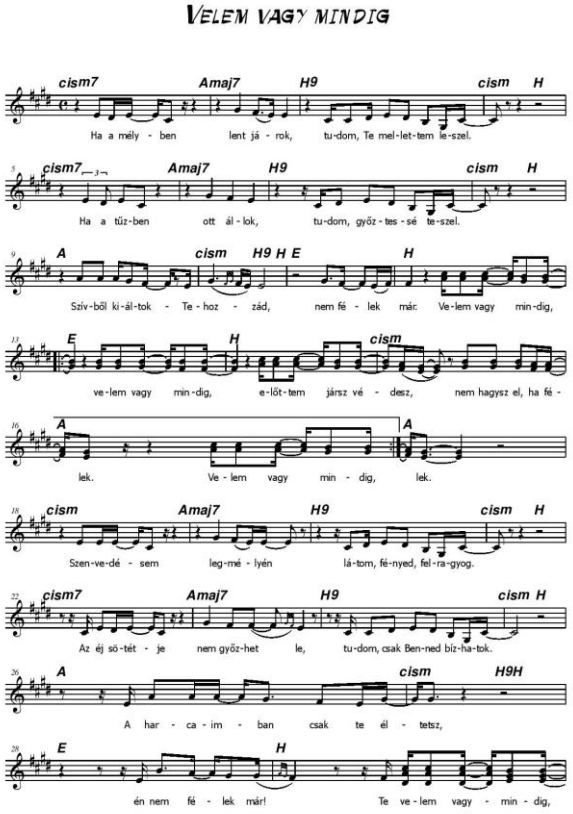

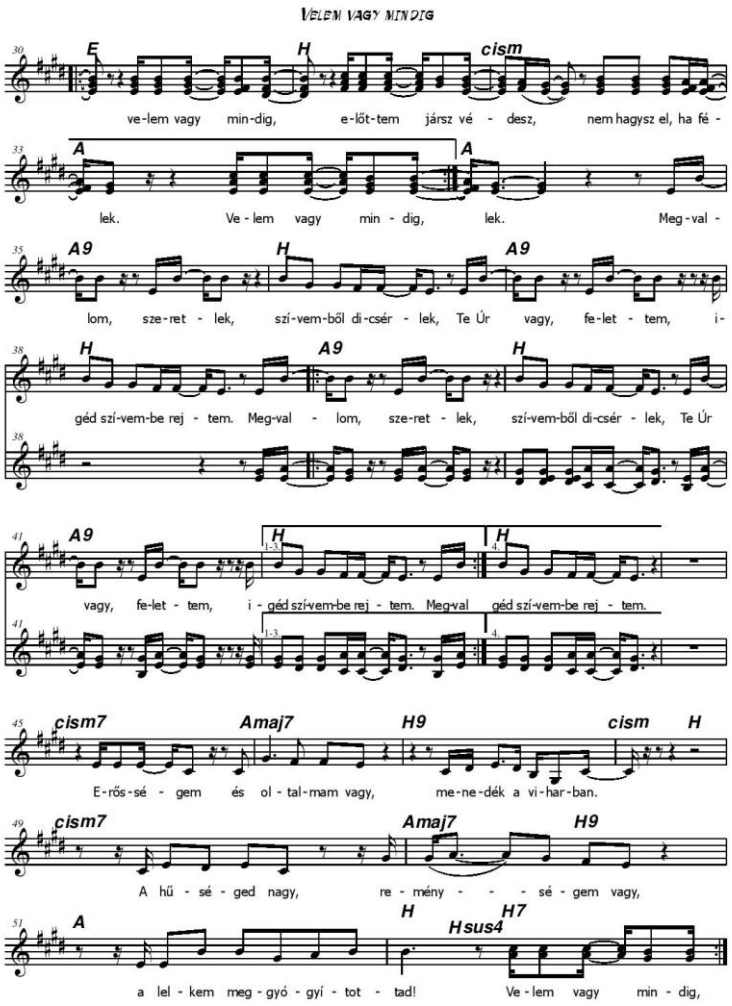

Áldom szent neved

https://www.youtube.com/watch?v=yZelp79ITIE

kotta: http://dicsportal.hu/download.php?view.405

Áldom Szent neved *(G)*

A E f#m D
Áldom Szent Neved a mézzel folyó földeken,
A E D
hol nincs hiányom semmiben, áldom Nevedet!
A E f#m D
Áldom szent Neved, ha az út a pusztában vezet,
A E D
a száraz, kietlen helyen, áldom Nevedet!

A E f#m D
R: Minden áldást dicséretté formál szívem,
A E f#m D
s ha körülzár a sötétség, azt mondom én: hogy
A E
Áldott legyen az Úr neve!
f#m D
Áldom nevedet!
A E
Áldott legyen az Úr neve!
f#m D
Áldott legyen hatalmas neve!

Áldom szent neved, ha éppen minden rendben megy,
ha napfényes az életem, áldom nevedet!
Áldom szent neved, a szenvedések útján is,

bár könnyek között áldozom, áldom nevedet!

R: Minden áldást…

A *E* *f#m* *D*
Te adsz és elveszel, Te adsz és elveszel!
A *E* *f#m* *D*
A szívem így felel: Áldom szent neved!

2.4.Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog." (Jn 11,25)

Egy különös bank

Képzeld el, hogy van egy bankszámlád, ahol minden reggel 86.400 Ft kerül a számládra. Ezt aznap szabadon felhasználhatod. Arra költöd, amire akarod. De akármennyi maradt belőle, nem marad meg a holnapi napra. Minden este lenullázódik, akármennyit is használtál fel a nap folyamán. Mindannyiunknak van egy ilyen bankja. Ez az idő. Minden reggel 86.400 másodperccel gazdagabbak vagyunk. Minden este lenullázódik, elveszik, akármennyit is használtunk fel. Soha nem lesz több, egy perccel sem. Minden új nap, új számlát nyit meg nekünk, és minden új este újra felégeti a maradékot. Ha elmulasztod felhasználni az aznapi betéted értékét, elveszik. Nem íródik jóvá másnap. Az óra forog. Csináld ma is a lehető legtöbbet! Minden pillanat kincs, ami a Tiéd. Becsüld meg jól, mert megoszthatod valakivel, akivel tökéletesen elkötheted. Emlékezz, az idő Senkire sem vár.

A kérdés tehát az: mit kezdünk a napi 86 400 másodpercünkkel? Ha meg akarod érteni, mit jelent egy évnyi élet, kérdezz meg egy diákot, aki elszúrta az év végi vizsgáját. Az egyhavi életről kérdezd az anyát, aki koraszülött gyermeket hozott a világra, és várja, mikor hagyhatja el a baba az inkubátort, hogy ő épen-egészségesen a karjába szoríthassa. Ha az egyheti élet érdekel, fordulj a munkáshoz, aki gyárban vagy bányában dolgozik, hogy eltarthassa a családját. Az egy napról faggass ki két szerelmest, akik epekedve várják, hogy viszontlássák egymást. Hogy mit jelent egy óra, elmondja Neked a klausztrofóbiás, aki beszorult a felvonóba. A másodperc megértéséhez nézd meg azt az embert, aki hajszál híján úszott meg egy autóbalesetet. És a másodperc ezredrészének jelentőségét elmagyarázza neked az a sportoló, aki ezüstérmet nyert az olimpián, holott egész életében az aranyéremért edzett, és csak alig pár ezredmásodperccel maradt le róla.

Az élet varázslatos dolog! Célja és értelme van! Nem számít, ami elmúlt sem az, ami lesz. Csak az abszolút jelen pillanat. Kívánom, hogy a maga valóságában élj meg minden másodpercet, ami ki lett utalva a számodra! Mert csak így tudhatod meg, miért is kapod őket.

http://www.maivalosag.com/kepzeld-el-hogy-van-egy-bankszamlad-ahol-minden-reggel-86-400-forint-kerul-a-szamladra-ezt-arra-koltod/

folytatása:

http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?n=lenke1964&pid=110288&blog_cim=Egy%20k%FCl%F6n%F6s%20bank

kép forrása: http://egysenkinaploja44.blogspot.hu/2015/08/mulik.html

Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked." (Jn 11,22)

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog. Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?" Márta ezt válaszolta neki: „Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!" (Jn 11,25-27)

A választás lehetősége

Sándor olyan srác volt, aki tényleg meg tudott őrjíteni. Mindig jókedvű volt és mindig tudott valami pozitívat mondani. Ha valaki megkérdezte, hogy, hogy van, azt válaszolta: "Ha jobban lennék, kettő lenne belőlem." Született optimista volt. Ha valamelyik ismerősének rossz napja volt, Sándor azt mondta neki, hogy a helyzet pozitív oldalát kell néznie.

Annyira kíváncsivá tett a természete, hogy egy nap odamentem hozzá és azt mondtam:

- Ezt egyszerűen nem értem. Nem gondolkozhatsz mindig pozitívan. Hogy csinálod ezt?"

Sándor azt válaszolta:

- "Ha reggel felkelek, azt mondom magamnak: Két lehetőséged van. Választhatsz, hogy jó- vagy rosszkedvű akarsz-e lenni. Minden alkalommal, ha történik valami, magam választhatok, hogy elszenvedője legyek a helyzetnek, vagy tanuljak belőle. Minden alkalommal, ha odajön valaki hozzám, hogy panaszkodjon, elfogadhatom a panaszkodását vagy felhívhatom a figyelmét az élet szépségeire. Én a pozitív oldalt választottam."
- "Jó, rendben, de ez nem olyan egyszerű." szóltam közbe.

- "De, egyszerű." - mondta Sándor,
- "az élet csupa választási lehetőségből áll. Te döntöd el, hogyan reagálsz a különböző helyzetekben. Választhatsz, hogy az emberek hogyan befolyásolják a hangulatod. A mottóm: te döntöd el, hogy hogyan éled az életed."

Elgondolkoztam Sándor szavain. Rövid idővel később elhagytam a Vagongyárat, hogy önálló legyek. Szem elől tévesztettük egymást, de gyakran gondoltam rá, ha úgy döntöttem, hogy élek.

Néhány évvel később megtudtam, hogy Sándor súlyos balesetet szenvedett. Leesett egy kb. 18 méter magas toronyról. 18 órás műtét és sok hetes intenzív ápolás után Sándort elbocsátották a kórházból fémtámaszokkal a hátában.

Mikor meglátogattam, megkérdeztem, hogy érzi magát. Azt válaszolta:

- "Ha jobban lennék, kettő lenne belőlem. Szeretnéd látni a sebemet?"

Lemondtam róla, de megkérdeztem, hogy mi játszódott le benne a baleset pillanatában.

- "Nos, az első, ami átsuhant az agyamon az volt, hogy a lányom - aki pár hét múlva jön világra - jól van-e? Mikor pedig a földön feküdtem, emlékeztem, hogy két lehetőségem van: választhattam, hogy élek vagy meghalok."
- "Féltél? Elvesztetted az emlékezeted?" akartam tudni.

Sándor folytatta:

- "Az ápolók valóban jó munkát végeztek. Végig azt mondogatták, hogy jól vagyok. De mikor begurítottak a sürgősségire, láttam az orvosok és nővérek arckifejezését, ami azt jelentette: 'Halott ember.' És tudtam, hogy át kell vennem az irányítást."
- Mit csináltál?" - kérdeztem tőle.
- "Nos, mikor egy felvételis nővérke hangosan megkérdezte, hogy allergiás vagyok-e valamire, igennel válaszoltam."

Az orvosok és nővérek csöndben várták a válaszom. Mély levegőt véve visszaordítottam:

- 'A gravitációra!' Mialatt az egész csapat nevetett, elmagyaráztam nekik: az életet választottam. Tehát úgy operáltak meg, mint ha élő lennék és nem halott."

Sándor a tehetséges orvosoknak köszönhetően maradt életben, de csodálni való hozzáállásával is. Tőle tanultam meg, hogy mindennap lehetőségünk van választani, teljes életet élni. Hozzáállás kérdése minden. Ezért ne aggódj amiatt, mi lesz holnap. Mindennap van elég, ami miatt aggódhatsz. És a ma az a holnap, ami miatt tegnap aggódtál."

http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?n=kirscha&pid=145407&blog_cim=T%F6rt%E9net

Kép forrása: http://joportal.hu/johirek/1383

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog." (Jn 11,25)

Elmentem egy buliba

„Elmentem egy buliba Anyu, s emlékszem a szavaidra. Megkértél, hogy ne rúgjak be, így nem ittam semmit. Büszke voltam, ahogyan azt előtte megmondtad.

Nem ittam alkoholt vezetés előtt Anyu, és a többiek gúnyolódtak is. Tudtam, hogy igazad volt Anyu, és hogy neked mindig igazad van. A buli lassan véget ért, és mindenki hazaindult.

Ahogy az autóhoz léptem, tudtam, hogy épségben haza fogok érni: nevelésed alapján felelősségteljesen és büszkén! Lassan mentem Anyu, s bekanyarodtam egy kis utcába.

De a másik sofőr frontálisan belém hajtott. Ahogy fekszem itt a járdán Anyu, hallom a rendőröket, hogy a másik sofőr ivott. És most én vagyok az, akinek ezért fizetnie kell!

Itt fekszem, haldoklom! ANYU KÉRLEK, SIESS! Hogy történhet ez velem? Az életem kipukkan, mint egy lufi! Körülöttem minden tiszta vér Anyu, legtöbb az én vérem.

Hallom, az orvos azt mondja, hogy már nem tud segíteni rajtam. Csak azt akarom mondani Anyu, esküszöm, tényleg NEM ittam. A többiek voltak, akik ittak.

A másik sofőr is ilyen buliban volt, mint én. Egyetlen különbség: ő volt az, aki részeg volt, én vagyok az, aki most meghal! MIÉRT isznak az emberek Anyu?

Erős fájdalmaim vannak, mint a késszúrás, olyan erősek! A férfi, aki belém jött, fel-alá szaladgál, én itt fekszem... és haldoklom. Ő meg csak néz rám hülyén!

Mondd meg a BÁTYÁMnak, hogy ne sírjon Anyu. És mondd meg APUnak, hogy legyen most bátor. Ha már a mennyországban leszek Anyu, írasd a sírkövemre: "Apja lánya".

Valaki mondhatta volna neki, hogy ne igyon, ha vezet. Ha mondta volna neki valaki, most nem kellene meghalnom. Már alig kapok levegőt Anyu, nagyon félek.

KÉRLEK, NE SÍRJ MIATTAM Anyu. Mindig ott voltál, mikor szükségem volt rád!

Mielőtt elmegyek, van egy kérdésem: NEM ÉN VEZETTEM RÉSZEGEN, MIÉRT NEKEM KELL MOST MEGHALNI?"

(Részlet, egy lány utolsó telefonbeszélgetéséből az édesanyjával.) Kérlek! Próbáljuk megismertetni mindenkivel, hogy felfogják, mit is jelent mindez!" Csak emlékeztetőül, hogy miért kell elvenni az ittas vezetők jogsiját. Gondolkodj el rajta!
http://www.mindenegybenblog.hu/idezetek/elmentem-egy-buliba-anyu-s-emlekszem-a-szavaidra

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog." (Jn 11,25)

Aranyosi Ervin – Élet ott van

Élet ott van, ahol Isten,
Isten nélkül élet nincsen.
Ha Őt, egyszer nem találod,
akkor eljött a halálod…
Elhagyod a földi tested,
bár lélekként ezt kerested.
Élőként pedig a módját:
más emberek, miképp hordják?
Porhüvelyünk mégsem játék,
inkább isteni ajándék.
Ha teheted, ápold, óvjad,
hogyha lehet hosszan hordjad!

Jó hírem van: halál nincsen,

mindenütt ott van az Isten!
Csak te hiszed, hogy elhagyott,
de nézz körül, nem vagy halott!
Tudod, soha nem is leszel,
öröklétűként létezel,
Amit úgy ismersz, halálod,
elfogadod, kitalálod,
s amíg nincs rá magyarázat,
addig elméd folyton lázad.
Bizony, jól át lettél vágva,
ha nem hiszel más világban.

Hiszen Isten ott él benned,
s enged teremtővé lenned.
Nincs halálod, elmúlásod,
jövőd alapjait ásod.
Ha félelmed elfelejted,
felszabadult lehet lelked,
s az életed szebbé válhat,
öröm, álom rád találhat.
Ha az Istent megtalálod,
többé nem féled halálod!

http://versek.aranyosiervin.com/mindennapok-elet-gyasz-remeny-hit/aranyosi-ervin-elet-ott-van-2/

Jézus folytatta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog." (Jn 11,25)

Aranyosi Ervin – Szép az élet

A Nap az arcod simogatja.
Varázsló fénye visszaadja,
elvesztett hited és reményed,
– újra érzed, hogy szép az élet.

Ha bántanak, ne vedd magadra,
komor szemed emeld a napra.
Arcodon mosoly fénye éled,
– újra érzed, hogy szép az élet.

Ezernyi gond, mi nyomta vállad,
amire gyógymód a bocsánat.
Elengedéssel érhet véget,
– s rájössz arra, hogy szép az élet.

Hagyd lelked végre, újra élni,
nem kell a múlttal szembe nézni.
Ha múltad árnyát már nem féled.
– újra érzed, hogy szép az élet.

Ha nem bánt múlt, nem gyötör bánat,
és feloldoz a bűnbocsánat,
elengedés tesz szabaddá téged,
– tudni fogod, hogy szép az élet.
http://versek.aranyosiervin.com/erzelmek-szeretet-magany-boldogsag-vagyakozas/aranyosi-ervin-szep-az-elet/

*„E szavak után Jézus hangos szóval kiáltotta: „**Lázár, jöjj ki**!" A halott azonnal kijött, kezén és lábán a rátekert leplekkel, arcán pedig a kendővel, amelyet fejére csavartak."* (Jn 11,42-43)

A föltámadt Lázár

Uram, bocsásd meg, hogyha vétkezem,
De ez az élet nem kell már nekem.
Elhagytam egyszer és jó volt igen
Aludni sírom áldott méhiben.
Hallgattam, hogy a fű nő zajtalan,
Ó, a síroknak mély nyugalma van.
Már vártam, hogy virág meg rög leszek,
Mikor e zajba visszavitt kezed.
Úgy bánt e fény az örök fény után
S az ember, aki bámul rám bután.
A sok kiáltó és sok törtető,
Ki mind hiszi, hogy úr és isten ő.
A férgek lenn mind csöndesek nagyon,
Pedig övék ott ország, hatalom.
Engedd, hogy szépen visszatérjek én
S tovább pihenjek békém éjjelén.
Ki ámént mondott, az mit kezdjen itt,
Uram, bocsáss meg, engedj el megint!
http://mek.oszk.hu/00700/00709/html/vs192402.htm

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Jóság mérő

https://www.youtube.com/watch?v=6TmDHDnLNG0

Beszélgessünk a látottakról.

„Mindaz, aki él és hisz énbennem, az nem hal meg örökre. Hiszed ezt?" Márta ezt válaszolta neki: „Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, aki a világba jön!" (Jn 11,26-27)

Apa és fia a hegyekben

https://www.facebook.com/CsodalatosHun/videos/275998802799344/?pnref=story

Templomi játék – dobozba dobós feladványok (Virágvasárnap)

Feladat: Töltsd ki a keresztrejtvény rubrikáit a mellette álló kérdésekre válaszolva. Egy négyzetbe csak egy betű kerülhet. pl. az „sz": „s" és „z" betűje is külön négyzetbe kell, hogy kerüljön! Sok sikert!

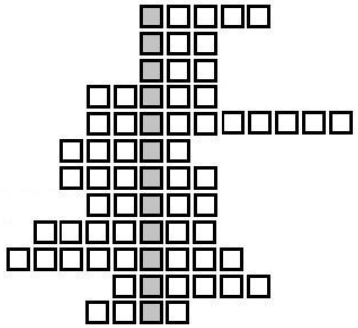

1. Lapozható tárgy, amiből az iskolában tanulunk!
2. Igen ellentéte.
3. Keresztvetéskor így imádkozunk. Az Atya, a ...
4. A harmadik isteni személy: ...lélek.
5. Húsvét hajnali misén, a Vigílián ünnepeljük.
6. Jézust eláruló férfi neve.
7. Nagycsütörtökön emlékezünk meg Jézus ... vacsorájáról.
8. A farizeusok és az írás... törtek Jézus életére.
9. ... hegy, ahová Jézus vállán vitte a keresztet.
10. Nagyböjti péntekeken megemlékezünk Jézus ... útjáról.
11. Jézus ✧+a által, mi meg vagyunk ... !
12. *„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy aki benne ..., el ne vesszen, hanem örök élete legyen."* (Jn 3,16)

✧ = MEGOLDÁS: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ Erről fogunk tanulni jövő Vasárnap!

könyv
nem
Fiú
Szentlélek
feltámadás
Júdás
Utolsó
írástudók
Golgota
keresztút
váltva
hisz

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Giotto: Lázár feltámasztása (1304-1306 körül), freskó a padovai Scrovegni-kápolnában

Giotto kiemelkedő olasz festő, aki a középkori művészet határait átlépve már a korai reneszánsz látásmódot képviselte, ezért szokás az első reneszánsz festőnek is nevezni. Képein fontos szerep jutott az emberi érzelmeknek. Festményein megjelenik a térábrázolás, a perspektivikus ábrázolás kísérlete. Ezt a fajta ábrázolásmódot majd későbbi reneszánsz festők tökéletesítették. Legfőbb neki tulajdonított freskósorozatok a Szent Ferenc-képsorozat Assisiben, illetve a padovai Scrovegni-kápolna képei.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- A feltámadás és az örök élet hite mennyire határozza meg a napomat, a tevékenységemet?
- Vajon miért mondhatta ezt Mária: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! De tudom, hogy most is, bármit kérsz Istentől, megadja neked."? Kijelentésében vajon már bennfoglaltatott a feltámasztás hite?
- Miért fakadhatott sírva Jézus?
- Hallgatok mindenben az Úr szavára?
- Mit érzett Mária és Márta amikor azt mondták: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem!"?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Urunk, Istenünk, segíts minket,
hogy életünkben az a fáradhatatlan szeretet vezessen,
amellyel Krisztus szerette a világot,
és halálra adta értünk önmagát.
Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

„Vajon ki az ember, hogy törődsz vele? Az ember fia, hogy gondod van rá?"

Eszközeid vagyunk Istenem. Dicsőséged megnyilvánulásának eszközei egymás számára. Gyenge, e földön csak rövid ideig élő emberek, akiket a bűn halálba dönt.

Te azt mondtad: Fel fogsz támadni. Nehéz elhinnem, mert nap-mint nap szembesülök bűneimmel, korlátaimmal. „Aki hisz Bennem, még ha meghalt is élni fog" – mondod Lázárról Mártának és nekem is. Mert aki él és hisz Benned, az nem örökre hal meg.

Igen, Uram! hiszem és vallom hogy a lelkem halhatatlan. Egyszer születtem és örökké élek. De amíg ezen a földön földi testben élek, feladataim vannak.

Szeretni a másik embert olyannyira, hogy Te feltámaszthasd őt a lelki halálból.

„Vegyétek el a követ" – vagyis adjak lehetőséget a másik embernek, egyengessem az ő útját a fény felé, a Világ Világossága felé, aki Te vagy. Amíg ő „halott", nekem, mint engesztelő nővérnek kell kinyitnom szívének kővel elzárt ajtaját, hogy Te bekiálthass a szívébe: Jöjj a fényre! Jöjj a Világ Világosságához! És ő összekötözött végtagokkal, fején kendővel, kijön. Mert Te azért jöttél, hogy életünk legyen és bőségben legyen. Te egymásra bízol bennünket, hogy gondoskodjunk egymásról, törődjünk egymással. Oldozzátok föl, hogy járni tudjon – mondod. Te, Jézus, a magad részét megtetted. Kihoztad a Lázárokat a fényre és ezzel lehetőséget adsz nekünk, és fel is szólítasz, hogy oldozzuk fel, bocsássunk meg neki, adjunk neki új esélyt.

Milyen egyszerű és mégis milyen félelmetes az a hatalom, amit az ember kezébe adsz:

„Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, amit föloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyben is." (Bocsásd meg a mi bűneinket, miképpen mi is megbocsátunk…)

„Oldozzátok fel, hogy járni tudjon."

Uram, segíts neked szót fogadni, hogy már itt a földi életben élhessük a mennyországi életet, hogy Krisztusban szeretett testvérei, nővérei és anyja lehessünk egymás számára!
Hozz ki a fényre, hogy hozzáférhető legyek! Oldozzatok fel, hogy járni tudjak és én is feloldozhassam akiket megkötöztem. Ámen.

Pálos Nővérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy…

- Ha hiszek Jézus Krisztusban, és ha ennek a hitnek a fényében élek, akkor örök életet kapok Istentől!
- Az Úrnak terve van Velem. Fel fogok támadni!
- Istennek hatalma van a halál felett.
- Örök életem van és engem is feltámaszt Isten, ha hiszek benne rendületlenül.
- Még a halálnak sincs hatalma azok fölött, akik Jézusban élnek.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy…

- Lássék meg rajtam az örök életnek és a feltámadás bizonyosságának az öröme s reménye!
- Lelki válságaim, halálaim idején forduljak bizalommal az Úr Istenhez, hiszen Ő az egyetlen, aki feltámaszthatja lelkemet!
- Bízzak Isten mindent újjáalkotni képes erejében és törekedjem neki tetszően élni.
- Rendszeresen olvassam a Szentírást, Isten szavát, hiszen Lázár is az Úr szavára jött ki a sírból.